

Hooglerarenmanifest is rammelend werkje

BESCHOUWING

DOOR STEF SEVERT

Hoogleraar psychologie Roos Vonk, oud-voorzitter van Wakker Dier, heeft haar doel bereikt: haar manifest tegen de intensieve veehouderij is al door ruim 200 hoogleraren ondertekend en kreeg veel media-aandacht – wat goed uitkwam voor de kibbelende PvdD.

Wat zegt dit manifest? Allereerst dat het niet best is gesteld met Nederlandse universiteiten. Een flink deel van de professoren (8 procent) zet zijn krabbel onder een stuk dat niet voldoet aan de eisen van een propedeutisch werkstuk. Daarvoor bevat het Pleidooi voor een duurzame veehouderij te veel fouten.

Enkele voorbeelden: in Nederland zou bijna geen kippenvlees te koop zijn dat vrij is van salmonella of campylobacter. Volgens VWA-onderzoek uit 2008 zit de salmonellabacterie echter op 8,2 procent van de kip, 15,4 procent bevat campylobacter.

Voorts zouden de Nederlandse akkerbouwers veevoer produceren – en daar nog EU-subsidie voor krijgen ook! Bij mijn weten verbouwen ze vooral (zetmeel-) aardappelen en suikerbieten; restproducten komen inderdaad in veevoer terecht, maar dat lijkt me niet meer dan efficiënt.

In de toekomst wordt de vaste melkprijs losgelaten, vermeldt het stuk. Een vaste melkprijs is er echter niet – daarvan kunnen veel boeren getuigen. De schrijver bedoelt de zuivelquota.

Het Pleidooi voor een duurzame veehouderij oogt als doorwrocht betoog, maar bevat nogal wat fouten.

Blijkbaar doet dat er voor veel hoogleraren niet toe; de emotionele aversie tegen de veehouderij staat voorop.

Het manifest bevat, heel wetenschappelijk, een verzameling eindnoten. Maar wat is dat waard als wordt verwezen naar verouderde bronnen, naar meningen van een willekeurig journalist (toevallig ook hoogleraar én ondertekenaar), en als bronnen niet goed worden geïnterpreteerd?

Het stuk roept de overheid op paal en perk te stellen aan de intensieve veehouderij en te zorgen dat de consumptie van vlees en zuivel in tien jaar met eenderde is afgenomen. De markt kan dit niet bereiken, is de analyse. Consumenten kunnen immers lastig achterhalen hoe hun voedsel is geproduceerd. Misschien interesseert het ze ook niet genoeg. Over de economische gevolgen is het stuk luchtig: het verlies op lange termijn zal beperkt zijn, maar dat wordt niet onderbouwd.

Alle rationale bezwaren zullen de emotionele ondertoon van het manifest niet kunnen wegnemen. Een schrale troost wellicht voor LTO, dat van Nova geen gelegenheid zou hebben gekregen met hoogleraar Vonk in debat te gaan. Het Pleidooi is een signaal dat de veehouderij serieus dient te nemen, maar dat ze ook niet moet overschatten.